

DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2026-59-66>

УДК 336.7:004.9

Кузнецова Світлана Олександрівнакандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку і фінансів,

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1567-4791>**Svitlana Kuznetsova**

National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute"

**ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ТА МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ
ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ ФІНАНСОВИХ ПЛАТФОРМ****THEORETICAL FOUNDATIONS AND METHODOLOGICAL
APPROACHES TO THE IMPLEMENTATION OF DIGITAL
FINANCIAL PLATFORMS**

Анотація. У статті розглянуто цифрові фінансові платформи як інституційно-технологічні «вузли» фінансової інфраструктури, що поєднують багатосторонні ринки, модульну цифрову архітектуру, дані, алгоритми та правила взаємодії учасників екосистеми. У статті систематизовано теоретичні підходи до цифрових фінансових платформ і запропоновано методологічну рамку їх впровадження як компоненту фінансової інфраструктури. Обґрунтовано міждисциплінарну природу платформи як багатостороннього ринку та цифрової інфраструктури з модульною архітектурою й механізмами врядування екосистеми. Розроблено послідовність впровадження на основі парадигми design science, визначено типові виклики (інтероперабельність, безпека, комплаєнс, оркестрація екосистеми) та систему метрик оцінювання результативності.

Ключові слова: цифрова фінансова платформа, цифрова фінансова екосистема, фінансова інфраструктура, відкритий банкінг, API, платформенне врядування, кіберстійкість, комплаєнс, метрики ефективності.

Summary. This paper develops an analytical framework for implementing digital financial platforms as a core component of financial infrastructure. The central research challenge is methodological fragmentation: platform studies are often split between (economics of multi-sided markets (network effects, competitive bottlenecks, pricing) and information systems views of digital platforms and digital infrastructures (modular architectures, generativity, governance). Building on the digital platform research agenda and the layered modular logic of digital innovation, we conceptualize a digital financial platform as a socio-technical infrastructure that enables secure, standardized data and service exchange among regulated financial institutions, fintech complementors and end users via open interfaces. Methodologically, the paper follows a design science logic and specifies a set of implementation artifacts: ecosystem value blueprint, reference architecture, data governance and security-by-design policies, API management model, complementor governance mechanisms, and a performance measurement system. We argue that successful implementation requires alignment of modular technical architecture with governance choices, because platform evolution depends on co-evolution of architecture, governance and environmental dynamics. In regulated environments (e.g., open banking), platform orchestration is partially policy-driven and co-constructed by banks, regulators and emerging fintechs, amplifying the importance of compliance, interoperability and operational resilience. For evaluation, we propose a composite Platform Performance Index that integrates adoption and value creation metrics with infrastructure-grade indicators: interoperability, cyber resilience, data sovereignty, risk and compliance outcomes.

Keywords: digital financial platform, digital financial ecosystem, financial infrastructure, open banking, API, platform governance, cyber resilience, compliance, performance metrics.

Постановка проблеми. Цифровізація фінансового сектору трансформує фінансову інфраструктуру від набору ізольованих інституцій та платіжних «рейок» до платформенно-орієнтованих екосистем, у яких створення й споживання фінансових послуг здійснюється через стандартизовані інтерфейси, модульні сервіси та комплементарські інновації. Література про цифрові

платформи підкреслює, що платформи є не просто ІТ-системами, а соціотехнічними конструкціями, які відтворюють і трансформують галузі; це вимагає концептуальної ясності щодо одиниці аналізу, ступеня «цифровості» та врядування.

У фінансах ця трансформація набуває особливої ваги через регуляторні вимоги, високі ризики інформаційної безпеки, системну значу-

щість платіжної інфраструктури та роль довіри. Дослідження відкритого банкінгу демонструють, що впровадження API-доступу і режимів обміну даними має неоднорідні ефекти: на рівні банківської результативності (ROA, Tobin's Q, кредитні ризики), на рівні ринкових реакцій (короткострокові негативні ефекти, різні за країнами та розміром банків) і на рівні перерозподілу конкурентних переваг через дані та архітектуру ринку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Сучасні дослідження цифрових фінансових платформ формуються на перетині економіки багатосторонніх ринків, теорії цифрових платформ, концепції цифрових інфраструктур та досліджень відкритого банкінгу. У класичних працях Ж.-К. Роше та Ж. Тіроля [22], М. Армстронга [2], а також М. Райсмана [23] обґрунтовано, що платформи функціонують як посередники між групами користувачів, створюючи цінність через мережеві ефекти та специфічні механізми конкуренції. Це дозволяє розглядати цифрові фінансові платформи як ринкову інфраструктуру, що трансформує структуру фінансових відносин.

Подальший розвиток підходу пов'язаний із дослідженням платформ як екосистем. У роботах А. Гавер [10] та А. Гавер і М. Кусумано [11] підкреслюється роль платформ як ядра інноваційних екосистем, тоді як А. Тівана та співавтори [24; 25] доводять необхідність узгодження архітектури платформи з механізмами її врядування. Це формує основу для розуміння цифрових фінансових платформ як комплексних соціотехнічних систем.

Важливий внесок у розвиток теорії зроблено в межах інформаційних систем. Зокрема, М. de Reuver, С. Sørensen і R. Basole [8] визначають цифрові платформи як міждисциплінарний об'єкт дослідження, а Й. Yoo, О. Henfridsson і К. Luutinen [28] обґрунтовують концепцію багаторівневої модульної архітектури цифрових інновацій. Дослідження цифрових інфраструктур (Tilson та ін. [26]; Henfridsson і Bygstad [14]) акцентують на їх еволюційному характері, що є ключовим для розуміння платформ як довгострокових інфраструктурних рішень.

Окремий напрям становлять дослідження відкритого банкінгу. Бібліометричні та систематичні огляди [5; 6] свідчать про швидке зростання наукового інтересу до цієї тематики, тоді як емпіричні роботи [1; 18] демонструють вплив API-адопції на результативність банків і ринкову динаміку. Дослідження D. Dinçkol та ін. [9] підкреслює роль регуляторних стандартів у трансформації архітектури фінансового ринку.

Суттєве значення мають також праці з платформеного врядування та цифрового регулювання. Зокрема, Broekhuizen та ін. [4] аналізують відкритість платформ, Costabile [7] – механізми управління екосистемами, а Hanisch та ін. [12] – цифрове врядування як систему координації через

дані та алгоритми. У роботах [29; 30] обґрунтовано, що сучасне фінансове регулювання дедалі більше інтегрується у цифрову архітектуру платформ через технології доступу до даних.

Додатково дослідження фінтех-екосистем і цифрової трансформації [19; 21; 27] підкреслюють роль платформ у забезпеченні масштабованості та інклюзивного розвитку, тоді як аналітичні матеріали МВФ [16] акцентують значення інтероперабельності для розвитку цифрових фінансових послуг. Питання безпеки та суверенітету даних розглядаються у роботі [30], що є критичним для функціонування фінансових платформ у регульованому середовищі.

Таким чином, попри значний обсяг досліджень, наукова література залишається фрагментованою: економічні, технологічні та регуляторні аспекти розвитку платформ часто аналізуються ізольовано. Це зумовлює необхідність формування інтегрованої методологічної рамки впровадження цифрових фінансових платформ як складової фінансової інфраструктури, що і визначає подальшу логіку дослідження.

Мета статті полягає у формуванні теоретично обґрунтованої та методологічно відтвореної рамки впровадження цифрових фінансових платформ як компоненту фінансової інфраструктури. На відміну від «проектного» погляду на цифровізацію, пропонується інфраструктурний підхід. Де платформа оцінюється через її здатність забезпечити інтероперабельність, масштабованість і стійкість екосистеми, а не лише локальну автоматизацію процесів.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Теоретичне ядро цифрових платформ формується на перетині економіки багатосторонніх ринків і теорії цифрових інфраструктур. У класичній традиції двосторонні ринки описують ситуації, коли платформа координує взаємодію двох/більше груп, а цінність для однієї сторони залежить від участі іншої (перехресні мережеві ефекти). Такі ринки породжують характерні стратегічні явища – «competitive bottlenecks», мультимоніг, асиметричне субсидування сторін ринку тощо – і водночас формують умови для концентрації влади через контроль точки доступу [22].

Платформений підхід у менеджменті та IS-дослідженнях додає архітектурний вимір. Платформи трактуються як модульні системи з відносно стабільним ядром і варіативною периферією комплементорів, а також як «еволюційні організації», що змінюються під впливом співволюції архітектури, врядування та середовища. Саме співволюція пояснює, чому «технічне» відкриття інтерфейсів без адекватної моделі управління комплементорським контуром може призводити до деградації якості, ризиків безпеки та конфліктів стимулів [25].

Для фінансового домену критично важлива концепція «цифрової інфраструктури» як великомасштабного соціотехнічного феномена, що підтримує гетерогенних акторів і еволюціонує довго в часі. Дослідження цифрових інфраструктур підкреслює парадокси зміни/контролю та необхідність переходу від локальних IS-артефактів до інфраструктурних об'єктів. При цьому еволюція інфраструктури може бути пояснена механізмами адопції, інновації та масштабування, які утворюють причинні траєкторії успіху або стагнації [26].

Окремий внесок у теоретичне осмислення робить концепція «нової організаційної логіки цифрових інновацій» і layered modular architecture: цифрові інновації розгорталися як багаторівнева модульність (пристрої–мережі–сервіси–контент/дані), де перерозподіл контролю й генеративність залежать від межових ресурсів (інтерфейсів, правил, інструментів). У фінансових платформах цей принцип відображається у «шаровій» побудові: платіжні й рахункові сервіси як ядро; API-контур як інтерфейсний шар; сервіси комплементорів (агрегація, ініціювання платежів тощо) як периферія; дані й моделі ризик-менеджменту як «інтелектуальний» шар [28].

Поряд з архітектурним виміром, у сучасних платформах зростає значення цифрового врядування: підвищення «транзактивності» (кількість учасників, зв'язків і вимог до узгодженості) стимулює перехід від аналогових до доповнених і автоматизованих режимів управління, у яких алгоритми та дані стають інструментами контролю, координації, стимулів і довіри. Для фінансових платформ це означає, що комплаєнс, управління ризиками та безпека не можуть бути «надбудовою» – вони повинні бути інтегровані в механізми платформи (policy-as-code, auditability, контроль доступу, журналювання) [12]. Теоретичні підходи до цифрових фінансових платформ та їхні методологічні імплікації згруповано в таблиці 1.

На відміну від трактування платформи як «каналу продажу» або «мобільного застосунку», інфраструктурний підхід вимагає розглядати платформу як набір стабільних правил та інтерфейсів (стандартизовані API, дані, протоколи), що уможливають масштабну участь комплементорів і забезпечують керувану генеративність [22]. У цьому сенсі платформа – це одночасно технологічна архітектура, організаційний режим координації, регуляторно-правовий контур доступу до рахунків/даних і відповідальності.

Таблиця 1 – Теоретичні підходи до цифрових фінансових платформ та їхні методологічні імплікації

Теоретичний підхід	Одиниця аналізу	Що пояснює у впровадженні платформ	Методологічні наслідки для дизайну і впровадження
Багатосторонні ринки та конкурентні «вузькі місця» [22]	Ринок/платформа як посередник між групами	Мережеві ефекти, мультихомінг, перерозподіл влади через «точку доступу», стимули до приєднання сторін	Необхідність моделі стимулів і правил доступу; відбір метрик «риття рову» (retention, switching costs) та конкуренції
Платформи як модульні організації/екосистеми [25]	Архітектура ядро–периферія + екосистема	Роль модульності, межових ресурсів, оркестрація комплементорів, співеволюція архітектури та врядування	Вимога узгодження архітектури й governance; дизайн API як «інституційної межі»; управління комплементорськими ризиками
Дослідницький порядок денний цифрових платформ [8]	Цифрова платформа як соціотехнічний феномен	Потребу концептуальної ясності, різні одиниці аналізу, специфіку цифровості та методів дослідження	Формалізація понятійного апарату; вибір методів (бібліометрія, кейси, дизайн-наука) залежно від питання
Цифрові інфраструктури та генеративність [26]	Інфраструктура як еволюційна система	Довгострокову еволюцію, парадокси зміни/контролю, причинні траєкторії успіху через адопцію–інновації–масштабування	Планування впровадження як інфраструктурної еволюції; фази «adopt-innovate-scale»; стабілізація стандартів
Layered modular architecture цифрових інновацій [28]	Рівні цифрової архітектури	Чому модульність і стандартизовані інтерфейси підсилюють генеративність і масштаб	Референтна багаторівнева архітектура; «інтерфейси як регуляторні об'єкти»
Цифрове врядування, алгоритмізація, data access як «метарегулювання» [12]	Обмінні мережі та режими контролю	Як алгоритми/дані стають інструментом контролю, довіри і комплаєнсу; як контроль «вбудовується» у процеси	Перехід до augmented/automated governance; auditability; policy-as-code; supotech/regtech інтеграції

Джерело: систематизовано автором на основі [8; 12; 13; 22; 25; 26; 28]

Високорегульовані домени, зокрема відкритий банкінг, показують, що «платформізація» може бути не добровільною стратегією, а регуляторним мандатом [20]. У таких умовах еволюція governance є копродукцією банків, регуляторів і фінтех-акторів; звідси впливає методологічна вимога: впровадження слід проектувати як сумісне налаштування (co-design) стандартів доступу, моделей ризику й механізмів відповідальності.

З огляду на це пропонується «циклічна» методологія впровадження, де артефакти створюються, перевіряються на придатність і допрацьовуються через зворотний зв'язок (пілоти, sandbox-подібні режими, але з ризик-орієнтованим контролем). Дизайн-наука уможливує явно описати, що саме створюється (архітектура, політики, моделі доступу, метрики) та як оцінюється (KPI/KRI, відповідність стандартам, стійкість, та інновацій) (табл. 2).

У фінансовому секторі платформне врядування має відображати щонайменше три контури: контур користувача (згода/контроль даних), контур комплементорів (доступ, сертифікація, правила взаємодії), контур нагляду (аудит, прозорість, відповідальність) [19]. У відкритому банкінгу це посилюється тим, що відкриття інтерфейсів може бути нормативно обов'язковим, а отже governance не можна звести до «приватних» правил платформи – він є спільним об'єктом банків, фінтехів і регулятора.

Досвід «платформної економіки» у фінансах підкреслює ризик розширення регуляторного периметра: поява BigTech/FinTech у ролі платформ змінює межі банківської діяльності й створює нові загрози фінансовій стабільності, зокрема через преференційний доступ до даних і нові канали ризикової трансмісії [29]. Тому методологія впровадження платформи повинна включати

Таблиця 2 – Методологічні кроки впровадження цифрової фінансової платформи

Фаза	Ключові дії	Основні артефакти результату	Типові ризики	Приклад групи метрик для контролю
Ініціювання та обґрунтування	Визначення «інфраструктурного болю» (фрагментація, вартість інтеграції, дублювання КУС/даних), постановка цілей екосистеми	Бізнес-кейс і roadmap; карта зацікавлених сторін; гіпотези мережевих ефектів	Помилкова одиниця аналізу (проект vs інфраструктура); недооцінка транзактивності	Очікуваний приріст підключень; ТСО інтеграцій; прогноз мультихомінгу
Регуляторне проектування	Нормативний аналіз (доступ до рахунків/даних, відповідальність, consent-модель), політики даних і кіберзахисту	Комплаєнс-матриця; модель згоди/ делегування; політики даних/ аудиту	«Regulatory gap»; ризики privacy/ ліцензування; репутаційні втрати	Частота інцидентів комплаєнсу; час реагування на запит регулятора
Архітектурний дизайн	Референтна layered-архітектура; стандарти API; управління ідентифікацією/ автентифікацією; журналювання	Архітектура ядро-периферія; API-каталог; модель даних; вимоги до сумісності	Технічна несумісність; «API sprawl»; техборг; точки відмови	Uptime/ latency; частка стандартизованих викликів; узгодженість схем даних
Дизайн платформеного врядування	Правила доступу (onboarding), SLA, тарифікація, політика версіонування, механізми стимулів комплементорів	Governance-модель; політика змін; контур партнерств/ сертифікації	Конфлікти стимулів; захоплення платформи домінантами; деградація якості екосистеми	Час підключення комплементорів; churn комплементорів; якість інтеграцій (помилки)
Пілотування і еволюція	Пілотні домени (AISP/ PISP, платежі, агрегація), тестування стійкості та безпеки, масштабування	Набір MVP-інтерфейсів; звіти тестів; «інфраструктурні договори»	Ризик «sandbox-ефекту» (прикриття ризиків); security-борг	Виявлені вразливості; MTTR/MTTD; конверсія з пілота в продакшн
Інституціоналізація і масштаб	Стандартизація, оновлення нормативних вимог, відкриті специфікації, прозоре наглядове середовище	Реліз-цикли стандартів; «публічна» техдокументація; аудит екосистеми	Фрагментація стандартів; нерівний доступ; ризики системної стабільності	Індекс інтероперабельності; частка операцій через відкриті інтерфейси; наглядові показники ризику

Джерело: систематизовано автором на основі [8; 12; 13; 14; 17; 26; 28; 30]

не лише технічний дизайн, а й дизайн регуляторної сумісності та прозорості.

Інтероперабельність у платформах фінансової інфраструктури варто розуміти як здатність різних систем і учасників виконувати узгоджені транзакції та обмінюватися даними з прийнятними витратами інтеграції й без деградації безпеки [16]. Для цифрових платежів інтероперабельність безпосередньо впливає на зростання роздрібних цифрових платежів, оскільки підвищує свободу вибору застосунків і зменшує фрагментацію мереж.

З позиції економіки платформ інтероперабельність може змінювати структуру мережевих ефектів і бар'єрів переходу, що відображається у стратегіях «мультихомінгу» та вищій конкурентності [22]. Водночас «надмірна» інтероперабельність без механізмів довіри (ідентифікації, автентифікації, контроль доступу) може збільшувати поверхню атаки і ризики шахрайства. Тому інтероперабельність у методології слід трактувати як керовану властивість, яка балансується з кіберстійкістю та комплаєнсом.

У цифрових фінансових платформах дані є одночасно активом (value creation) і об'єктом регуляторної уваги (privacy, AML/CFT, управління ризиками). Систематичний огляд з фінансового суверенітету даних підкреслює, що суверенітет – це не лише юридична прив'язка даних до юрисдикції, а й ширший контекст цифрового суверенітету (інфраструктура, технологічна самодостатність, регулювання цифрових екосистем). Це прямо впливає на архітектуру платформи (особливо в хмарних/мультиюрисдикційних сценаріях) і на вимоги до керування AI-моделями, журналювання та контролю доступу.

Важливим методологічним напрямом є «дані як інструмент метарегулювання»: сучасні технології доступу до даних (API, спільні сховища, машинозчитувані звіти) можуть вбудовувати регуляторні цілі у внутрішні процеси фінансової установи і тим самим знижувати асиметрію інформації між регулятором і суб'єктом нагляду [30]. Однак це потребує нового рівня узгодженого governance даних, інакше автоматизація комплаєнсу перетворюється на ризик-генератор (зокрема через помилки моделей, алгоритмічні упередження, дефекти контролів).

Емпіричні дослідження демонструють, що впровадження API-моделей у банках пов'язане з вимірюваними результатами: аналіз американських банків за 2007–2022 роки показує, що зовнішні API полегшують обмін даними з третіми сторонами, прискорюють «data portability», а для банків-адоптерів асоціюються зі зростанням ROA і Tobin's Q та зі зниженням loan loss provisions; також фіксується прискорення адопції після політичного інтервенційного сигналу [18]. Це підкреслює, що метрики мають охоплювати як фінансові

результати, так і інфраструктурні ефекти – потоки даних, якість інтеграцій, і ризик-профіль.

Разом з тим ринкові реакції на open banking можуть бути спочатку негативними й залежати від характеристик країни та банків, що вимагає включення показників «ринкової легітимності» й витрат переходу в оцінювання платформ [1]. Зокрема, порівняльний аналіз регуляторних режимів відкритого банкінгу фіксує варіативність реакцій між юрисдикціями та більшу чутливість малих/середніх банків на етапі оголошення змін.

У теорії й практиці відкритого банкінгу важливо враховувати, що стандарти й інституційні наслідки (industry architecture) є елементом регуляторного дизайну: стандарти можуть структурувати галузь і перерозподіляти позиційну владу між учасниками. Дослідження UK Open Banking показують роль регуляторних стандартів у зміні архітектури індустрії; водночас моделі кредитної конкуренції, де позичальники «володіють даними», демонструють перерозподіл інформаційної ренти та потенційну зміну конкурентних умов на кредитних ринках.

З огляду на інфраструктурну природу цифрової фінансової платформи доцільно використовувати композитний індекс результативності PPI (Platform Performance Index), який інтегрує шість груп показників:

- 1) Адопція і мережеві ефекти (кількість активних користувачів/комплементорів, мультихомінг, retention);
- 2) Інтероперабельність і стандартизація (частка стандартизованих API-викликів, сумісність схем, зниження витрат інтеграції);
- 3) Операційна стійкість (Uptime, латентність, MTTR/MTTD, відмовостійкість);
- 4) Безпека і суверенітет даних (інциденти, витоки, контроль доступу, локалізація/юрисдикційні ризики);
- 5) Комплаєнс і прозорість (аудитованість, виконання вимог, частота порушень)
- 6) Економічна ефективність і цінність (ROA/ ефекти для учасників, unit economics інтеграцій, довіра).

Підхід до таких метрик узгоджується з літературою про платформи (необхідність концептуальної ясності), про цифрове врядування (механізми контролю-координації-довіри), про data access як метарегулювання (вбудовування комплаєнсу) та з емпіричними відкритобанківговими дослідженнями (ефекти для банківської результативності й ринкової реакції).

Для оцінювання ефективності цифрових фінансових платформ запропоновано інтегральний показник (PPI), структура якого наведена на рисунку 1.

Ваги наведено як орієнтовні коефіцієнти для дослідницького/практичного налаштування;

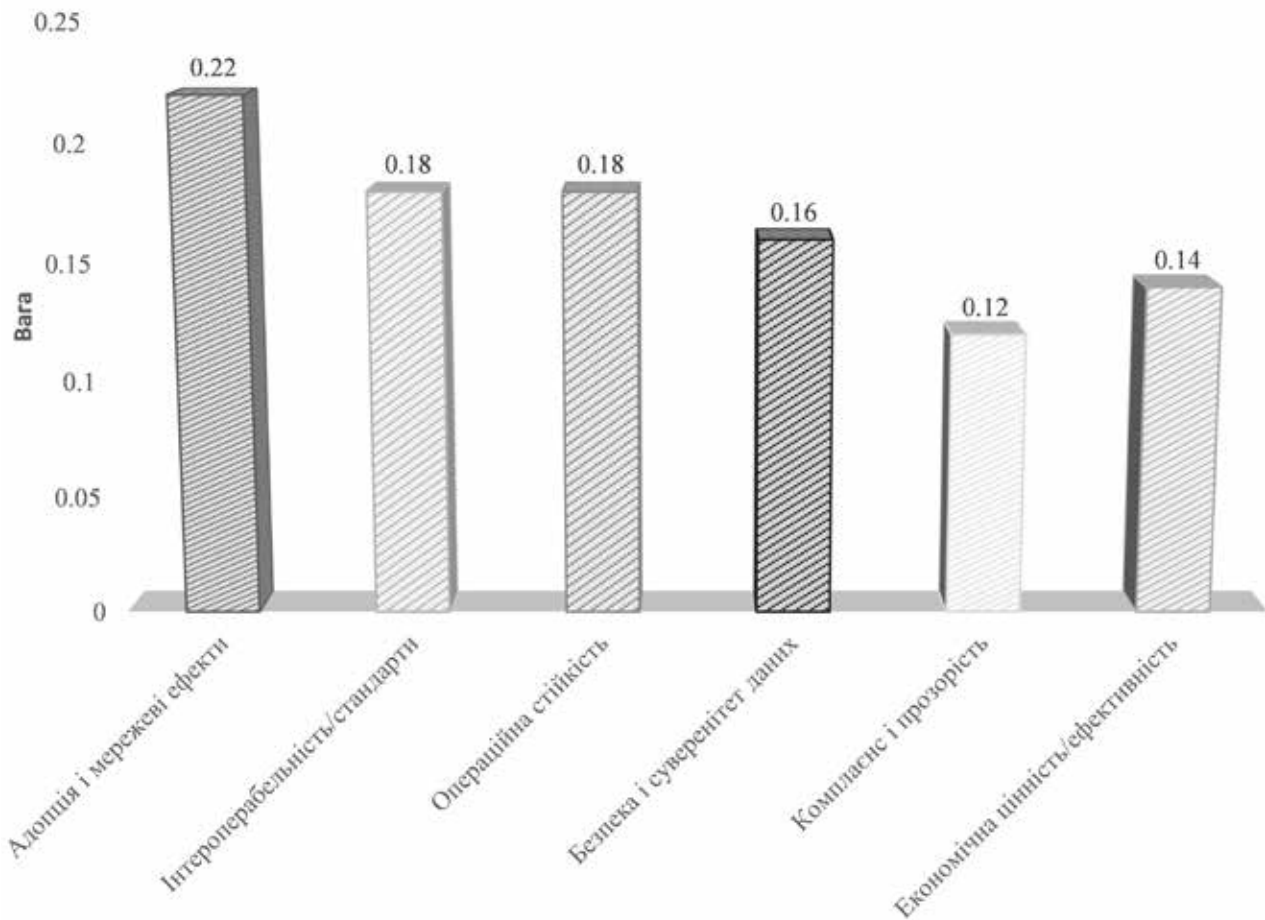

Рисунок 1 – Вагова структура індексу ефективності цифрової фінансової платформи (PFI) (нормована шкала, сума = 1.0)

Джерело: побудовано автором на основі [8; 15]

у прикладній роботі вони мають калібруватися експертно та/або емпірично під конкретний кейс платформи).

Як видно з рисунка 1, найбільшу вагу мають показники адопції та мережевих ефектів, що підтверджує ключову роль масштабування та залучення учасників екосистеми.

Висновки. По-перше, впровадження відкритого банкінгу доцільно розглядати як побудову *інфраструктурного шару* для цифрових фінансових платформ, а не лише як зобов'язання банків «відкрити API».

По-друге, з огляду на поетапність нормативного впровадження важливо забезпечити «інфраструктурну еволюцію», тобто рання адопція базових інтерфейсів повинна супроводжуватися навчанням екосистеми (пілоти), а масштабування – інституціоналізацією стандартів, тестовими полігонами для стійкості та регулярним аудитом метрик.

По-третє, методологія впровадження має включати *комплаєнс-інженерію* та дані як *інструмент*

нагляду: використання стандартизованого доступу до даних і журналювання може зменшувати інформаційну асиметрію й підтримувати risk-based supervision, але потребує узгодженого governance даних і чітких режимів відповідальності.

По-четверте, державна політика має підтримувати інтероперабельність як стимул для інклюзії та зростання цифрових платежів (через зменшення мережевої фрагментації), але балансувати її із кіберстійкістю та суверенітетом даних. Тут доречним є використання міжнародних підходів до вимірювання інтероперабельності в цифрових платежах і включення інтероперабельності як регуляторно значущого KPI.

Платформа стає компонентом фінансової інфраструктури лише тоді, коли поєднує модульну архітектуру, зріле екосистемне врядування, керувану інтероперабельність, безпеку та суверенітет даних, вимірювану результативність. Саме інтеграція цих вимірів – ключ до науково обґрунтованого впровадження цифрових фінансових платформ у регульованих юрисдикціях.

Список використаних джерел:

1. Akyildirim E., Corbet S., Mukherjee A., Ryan M. Global perspectives on open banking: Regulatory impacts and market response. *Journal of International Financial Markets, Institutions and Money*. 2025. Vol. 101. 102159. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.intfin.2025.102159>
2. Armstrong M. Competition in two-sided markets. *RAND Journal of Economics*. 2006. Vol. 37, no. 3. P. 668–691. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1756-2171.2006.tb00037.x>
3. Armstrong M., Wright J. Two-sided markets, competitive bottlenecks and exclusive contracts. *Economic Theory*. 2007. Vol. 32. P. 353–380. DOI: <https://doi.org/10.1007/s00199-006-0114-6>
4. Broekhuizen T. L. J. et al. Digital platform openness: Drivers, dimensions and outcomes. *Journal of Business Research*. 2021. Vol. 122. P. 902–914. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2019.07.001>
5. Briones de Araluze G. K., Cassinello Plaza N. Open banking: A bibliometric analysis-driven definition. *PLOS ONE*. 2022. Vol. 17, no. 10. e0275496. DOI: <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0275496>
6. Casolaro A. M. B., Rauber G. N., de Lima U. S. M. Open banking: a systematic literature review. *Journal of Banking Regulation*. 2025. Vol. 26. P. 340–355. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41261-024-00262-x>
7. Costabile C. Digital platform ecosystem governance of private companies: Building blocks and a research agenda. *Data and Information Management*. 2024. Vol. 8, no. 1. 100053. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.dim.2023.100053>
8. de Reuver M., Sørensen C., Basole R. C. The digital platform: a research agenda. *Journal of Information Technology*. 2018. Vol. 33, no. 2. P. 124–135. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41265-016-0033-3>
9. Dinçkol D., Ozcan P., Zachariadis M. Regulatory standards and consequences for industry architecture: The case of UK Open Banking. *Research Policy*. 2023. Vol. 52, no. 6. 104760. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.respol.2023.104760>
10. Gawer A. Bridging differing perspectives on technological platforms: Toward an integrative framework. *Research Policy*. 2014. Vol. 43, no. 7. P. 1239–1249. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.respol.2014.03.006>
11. Gawer A., Cusumano M. A. Industry platforms and ecosystem innovation. *Journal of Product Innovation Management*. 2014. Vol. 31, no. 3. P. 417–433. DOI: <https://doi.org/10.1111/jpim.12105>
12. Hanisch M. et al. Digital governance: A conceptual framework and research agenda. *Journal of Business Research*. 2023. Vol. 162. 113777. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2023.113777>
13. Henderson R. M., Clark K. B. Architectural innovation: The reconfiguration of existing product technologies and the failure of established firms. *Administrative Science Quarterly*. 1990. Vol. 35, no. 1. P. 9–30. DOI: <https://doi.org/10.2307/2393549>
14. Henfridsson O., Bygstad B. The generative mechanisms of digital infrastructure evolution. *MIS Quarterly*. 2013. Vol. 37, no. 3. P. 907–931. DOI: <https://doi.org/10.25300/MISQ/2013/37.3.11>
15. Hevner A. R. et al. Design science in information systems research. *MIS Quarterly*. 2004. Vol. 28, no. 1. P. 75–105. DOI: <https://doi.org/10.2307/25148625>
16. IMF. Growing Retail Digital Payments: The Value of Interoperability. 2025. DOI: <https://doi.org/10.5089/9798229014250.063>
17. Leong C. et al. The emancipatory potential of digital entrepreneurship. *Information & Management*. 2022. Vol. 59, no. 3. 103384. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.im.2020.103384>
18. Lin X., Zhang S. S., Zachariadis M. Open data and API adoption of U.S. banks. *Journal of Financial Intermediation*. 2025. Vol. 63. 101162. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jfi.2025.101162>
19. Muthukannan P. et al. Novel mechanisms of scalability of financial services. *International Journal of Information Management*. 2021. Vol. 61. 102403. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2021.102403>
20. Muthukannan P. et al. From Open Banking Regulation to Platform Orchestration. *Information Systems Journal*. 2026. DOI: <https://doi.org/10.1111/isj.70030>
21. Palmié M. et al. The evolution of the financial technology ecosystem. *Technological Forecasting and Social Change*. 2019. Vol. 151. 119779. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2019.119779>
22. Rochet J.-C., Tirole J. Platform competition in two-sided markets. *Journal of the European Economic Association*. 2003. Vol. 1, no. 4. P. 990–1029. DOI: <https://doi.org/10.1162/154247603322493212>
23. Rysman M. The economics of two-sided markets. *Journal of Economic Perspectives*. 2009. Vol. 23, no. 3. P. 125–143. DOI: <https://doi.org/10.1257/jep.23.3.125>
24. Tiwana A., Konsynski B. Complementarities between organizational IT architecture and governance structure. *Information Systems Research*. 2010. Vol. 21, no. 2. P. 288–304. DOI: <https://doi.org/10.1287/isre.1080.0206>
25. Tiwana A. et al. Platform evolution: Coevolution of platform architecture, governance, and environmental dynamics. *Information Systems Research*. 2010. Vol. 21, no. 4. P. 675–687. DOI: <https://doi.org/10.1287/isre.1100.0323>
26. Tilson D., Lyytinen K., Sørensen C. Digital infrastructures: The missing IS research agenda. *Information Systems Research*. 2010. Vol. 21, no. 4. P. 748–759. DOI: <https://doi.org/10.1287/isre.1100.0318>
27. Vial G. Understanding digital transformation: A review and a research agenda. *The Journal of Strategic Information Systems*. 2019. Vol. 28, no. 2. P. 118–144. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jsis.2019.01.003>
28. Yoo Y., Henfridsson O., Lyytinen K. The new organizing logic of digital innovation. *Information Systems Research*. 2010. Vol. 21, no. 4. P. 724–735. DOI: <https://doi.org/10.1287/isre.1100.0322>
29. Eichengreen B. Financial regulation in the age of the platform economy. *Journal of Banking Regulation*. 2023. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41261-021-00187-9>
30. McNulty D., Miglionico A., Milne A. Data access technologies and the ‘new governance’ techniques of financial regulation. *Journal of Financial Regulation*. 2023. Vol. 9, no. 2. P. 225–248. DOI: <https://doi.org/10.1093/jfr/fjad008>

References:

1. Akyildirim, E., Corbet, S., Mukherjee, A., & Ryan, M. (2025). Global perspectives on open banking: Regulatory impacts and market response. *Journal of International Financial Markets, Institutions and Money*, is. 101, pp. 102159. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.intfin.2025.102159>
2. Armstrong, M. (2006). Competition in two-sided markets. *RAND Journal of Economics*, no. 37(3), pp. 668–691. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1756-2171.2006.tb00037.x>
3. Armstrong, M., & Wright, J. (2007). Two-sided markets, competitive bottlenecks and exclusive contracts. *Economic Theory*, is. 32, pp. 353–380. DOI: <https://doi.org/10.1007/s00199-006-0114-6>
4. Broekhuizen, T. L. J., Emrich, O., Gijsenberg, M. J., Broekhuis, M., Donkers, B., & Sloot, L. M. (2021). Digital platform openness: Drivers, dimensions and outcomes. *Journal of Business Research*, is. 122, pp. 902–914. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2019.07.001>
5. Briones de Araluze, G. K., & Cassinello Plaza, N. (2022). Open banking: A bibliometric analysis-driven definition. *PLOS ONE*, is. 17(10), e0275496. DOI: <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0275496>
6. Casolaro, A. M. B., Rauber, G. N., & de Lima, U. S. M. (2025). Open banking: a systematic literature review. *Journal of Banking Regulation*, is. 26, pp. 340–355. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41261-024-00262-x>
7. Costabile, C. (2024). Digital platform ecosystem governance of private companies: Building blocks and a research agenda based on a multidisciplinary, systematic literature review. *Data and Information Management*, is. 8(1), 100053. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.dim.2023.100053>
8. de Reuver, M., Sørensen, C., & Basole, R. C. (2018). The digital platform: a research agenda. *Journal of Information Technology*, is. 33(2), pp. 124–135. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41265-016-0033-3>
9. Dinçkol, D., Ozcan, P., & Zachariadis, M. (2023). Regulatory standards and consequences for industry architecture: The case of UK Open Banking. *Research Policy*, is. 52(6), 104760. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.respol.2023.104760>
10. Gawer, A. (2014). Bridging differing perspectives on technological platforms: Toward an integrative framework. *Research Policy*, is. 43(7), pp. 1239–1249. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.respol.2014.03.006>
11. Gawer, A., & Cusumano, M. A. (2014). Industry platforms and ecosystem innovation. *Journal of Product Innovation Management*, is. 31(3), pp. 417–433. DOI: <https://doi.org/10.1111/jpim.12105>
12. Hanisch, M., Goldsby, C. M., Fabian, N. E., & Oehmichen, J. (2023). Digital governance: A conceptual framework and research agenda. *Journal of Business Research*, is. 162, 113777. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2023.113777>
13. Henderson, R. M., & Clark, K. B. (1990). Architectural innovation: The reconfiguration of existing product technologies and the failure of established firms. *Administrative Science Quarterly*, no. 35(1), pp. 9–30. DOI: <https://doi.org/10.2307/2393549>
14. Henfridsson, O., & Bygstad, B. (2013). The generative mechanisms of digital infrastructure evolution. *MIS Quarterly*, is. 37(3), pp. 907–931. DOI: <https://doi.org/10.25300/MISQ/2013/37.3.11>
15. Hevner, A. R., March, S. T., Park, J., & Ram, S. (2004). Design science in information systems research. *MIS Quarterly*, is. 28(1), pp. 75–105. DOI: <https://doi.org/10.2307/25148625>
16. IMF (2025). *Growing Retail Digital Payments: The Value of Interoperability* (Fintech Notes 2025/004). DOI: <https://doi.org/10.5089/9798229014250.063>
17. Leong, C., Tan, F. T. C., Tan, B., & Faisal, F. (2022). The emancipatory potential of digital entrepreneurship: A study of financial technology-driven inclusive growth. *Information & Management*, is. 59(3), 103384. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.im.2020.103384>
18. Lin, X., Zhang, S. S., & Zachariadis, M. (2025). Open data and API adoption of U.S. banks. *Journal of Financial Intermediation*, is. 63, 101162. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jfi.2025.101162>
19. Muthukannan, P., Tan, B., Tan, F. T. C., & Leong, C. (2021). Novel mechanisms of scalability of financial services in an emerging market context: Insights from Indonesian Fintech Ecosystem. *International Journal of Information Management*, is. 61, 102403. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2021.102403>
20. Muthukannan, P., Gozman, D., Tan, B., & Dhavamani, P. (2026). From Open Banking Regulation to Platform Orchestration: The evolution of digital platform governance. *Information Systems Journal*. DOI: <https://doi.org/10.1111/isj.70030>
21. Palmié, M., Wincent, J., Parida, V., & Caglar, U. (2019). The evolution of the financial technology ecosystem: An introduction and agenda for future research on disruptive innovations in ecosystems. *Technological Forecasting and Social Change*, is. 151, 119779. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2019.119779>
22. Rochet, J.-C., & Tirole, J. (2003). Platform competition in two-sided markets. *Journal of the European Economic Association*, 1(4), pp. 990–1029. DOI: <https://doi.org/10.1162/154247603322493212>
23. Rysman, M. (2009). The economics of two-sided markets. *Journal of Economic Perspectives*, is. 23(3), pp. 125–143. DOI: <https://doi.org/10.1257/jep.23.3.125>
24. Tiwana, A., & Konsynski, B. (2010). Complementarities between organizational IT architecture and governance structure. *Information Systems Research*, is. 21(2), pp. 288–304. DOI: <https://doi.org/10.1287/isre.1080.0206>
25. Tiwana, A., Konsynski, B., & Bush, A. A. (2010). Research Commentary—Platform evolution: Coevolution of platform architecture, governance, and environmental dynamics. *Information Systems Research*, is. 21(4), pp. 675–687. DOI: <https://doi.org/10.1287/isre.1100.0323>
26. Tilson, D., Lyytinen, K., & Sørensen, C. (2010). Research Commentary—Digital infrastructures: The missing IS research agenda. *Information Systems Research*, is. 21(4), pp. 748–759. DOI: <https://doi.org/10.1287/isre.1100.0318>

27. Vial, G. (2019). Understanding digital transformation: A review and a research agenda. *The Journal of Strategic Information Systems*, is. 28(2), pp.118–144. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jsis.2019.01.003>
28. Yoo, Y., Henfridsson, O., & Lyytinen, K. (2010). Research Commentary–The new organizing logic of digital innovation: An agenda for information systems research. *Information Systems Research*, is. 21(4), pp. 724–735. DOI: <https://doi.org/10.1287/isre.1100.0322>
29. Eichengreen, B. (2023). Financial regulation in the age of the platform economy. *Journal of Banking Regulation*. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41261-021-00187-9>
30. David McNulty, Andrea Miglionico, Alistair Milne, Data Access Technologies and the ‘New Governance’ Techniques of Financial Regulation, *Journal of Financial Regulation*, Volume 9, Is. 2, October 2023, pp. 225–248, DOI: <https://doi.org/10.1093/jfr/fjad008>

Дата надходження статті: 08.04.2026

Дата прийняття статті: 29.04.2026

Дата публікації статті: 14.05.2026